

Landskap: SKÅNE Upptecknat av: K. Frankman.  
 Härad: FROSTA Adress: \_\_\_\_\_  
 Socken: LÖBERÖD Berättat av: Selma Landén  
 Uppteckningsår: \_\_\_\_\_ Född år \_\_\_\_\_ i \_\_\_\_\_

Uppteckningen rör

REG. Sid 11.

10 Sid

2260

LUNDS UNIV.  
FOLKMINNES-  
ARKIV

Landskap: Skåne Socken: Högseröd

Fullständigt namn: Fru Selma Landén född Broman.

Född den 5 okt. år 1864 på  
(gård eller by)i Högseröds by 11  
(socken och landskap)

Yrke: Bisyssla:

Bosatt å följande platser: Högseröd  
(socken, landskap, tid)Bor nu i Löberöd  
(gård eller by jämte postadress)

Faderns namn: Per Broman född 1833

Moderns namn: Botilda Holmgren född 1829

Sedan huru länge är släkten känd: a) fädernet? slut. 1700 b) mödernet?

Närmare upplysningar om släkten: Fadern skräddare. Farfadern möss-  
skräddare.  
(t. ex. inflyttning, yrken m. m.)Sagesmannens barndom:  
(el. upptecknarens) (sysselsättning, syskon)

skolgång i Högseröd.

N:r i accessions-  
katalog:

2260

Läsning: Synnerligen bildad, läser både böcker och tidningar.  
(böcker, tidningar m. m.)

Resor: Vistas ofta på resor. Varit i Amerika i tre år.

Har sagesmannen sina hågkomster efter vissa personer? Vilka?

(el. upptecknaren)

Visorna inlärdas efter "pigor" i ungdomen.

Deltagande i föreningslivet:

Förtroendeuppdrag:

Övriga upplysningar: Fru ~~28~~ L. är en liten sirlig dam, mycket omtyckt i orten och hjälpsam mot de fattige.

Död den ..... Ant. av .....

(år och dag)

Dessa uppgifter ha insänts av: Kurt Frankman, Gråbrödersgatan 6, Malmö.  
(namn och fullständig adress)

år

*Läsning:* Synnerligen bildad, läser både böcker och tidningar.  
(böcker, tidningar m. m.)

*Resor:* Vistas ofta på resor. Varit i Amerika i tre år.

*Har sagesmannen sina hägkomster efter vissa personer? Vilka?*  
(el. upptecknaren)

Visorna inlärdade efter "pigor" i ungdomen.

*Deltagande i föreningslivet:*

*Förtroendeuppdrag:*

*Övriga upplysningar:* Fru ~~28~~ L. är en liten sirlig dam, mycket omtyckt i orten och hjälpsam mot de fattige.

*Död den* ..... *Ant. av* .....  
(år och dag)

*Dessa uppgifter ha insänts av:* Kurt Frankman, Gråbrödersgatan 6, Malmö.  
(namn och fullständig adress)

år

2200

LUNDS UNIVERSITETS  
FOLKMINNESARKIV

Visa.

" Smückt i procession... "

2200

LUNDS UNIVERSITETS  
FOLKMINNESARKIV

Visa.

"Jag är så ung min blod så het..."

2260

LUNDS UNIVERSITETS  
FOLKMINNESARKIV

Register.

- I:c 2. "Det lär den största dårskapen i världen vara må..."  
" 3. "Förgät mig ej, en blommas namn..."  
" 4. "Dömd att älska och försaka..."  
" 5. "Smuckt i procession..."  
" 9. "Jag är så ung min blod så het..."
-

2260

LUNDS UNIVERSITETS  
FOLKMINNESARKIV

2.

Det lär den största dårskapen i världen vara må...

Det lär den största dårskapen i världen vara må,  
att ge sitt hjärta bort till en som aldrig man kan få.  
Vad tänkte du, när du gick fram och vänligt tog mig mot,  
du tänkte göra mig stor skam och hålla dig för god.

Då du mitt arma hjärta tog och lockade från mig,  
då lovade, då svor du mig du skulle älska mig  
men icke vid ditt ord du stod, du tog en annan vän,  
varföre jag med sorgset mod min tid får sucka hän.

Försvuren är du vart du går på jorden visserlig,  
Vart steg som du på jorden tar skall aldrig lyckas dig,  
var droppe blod som i dig är det vore än så kallt,  
vart hår du på ditt huvud bär - det är försvuret allt.

---



2260

LUNDS UNIVERSITETS  
FOLKMINNESARKIV

3

"Förgät mig ej."

"Förgät mig ej" en blommas namn,  
det vet var älskar, läsarinna,  
men jag vill endast här påminna,  
varför hon detta namnet bär.

Två älskande en aftonstund  
kvällen före bröllopsdagen  
gick ut förtjusta av behagen  
vid havets våg och böljors svall.

En liten tjusfull blomma blå  
var mellan klipporna upprunnen.  
Av flickans blick den först blev funnen,  
hon önskade den sköna få.

Den klippan fuktig var och hal,  
han halkar och han störtar neder  
i floden han sin grav bereder,  
sen kämpar han med dödens kval.

I dödens sista ögonblick  
han då med styrka lyfter handen  
och kastar blomman upp på stranden  
och ropade: "Förgät mig ej!"

---

2200

LUNDS UNIVERSITETS  
FOLKMINNESARKIV

4

Dömd att älska och försaka...

Dömd att älska och försaka,  
Pedri brud, don Pedros maka,  
här i klostret tynar jag.  
Klostret läker icke såren,  
inga böner torcka tåren,  
fast jag beder, beder natt och dag.

Kunde min don Peder komma,  
och se till sin bleka blomma,  
som gick bort i Pedro namn,  
ack, om jag fick honom följa,  
överallt i dal på bölja,  
somna, domma i hans famn.

Men kanske i andra gårdar,  
én annan ros, han bättre vårdar,  
en annan mera älskad brud,  
fastän i samma hjärta gömmer  
honom himmelen och Gud.

---

Smuøkt i procession  
paen och pynted vaer person,  
där har ni brudetåget,  
blomstersmuøkt och broget.  
O, vilken yndig brud,  
va, hon ser lykksalig ud.  
Skall man ej vara glad  
uppå sin bröllopsdag?  
Hon giftes skall ja, me en gårmanssøn,  
där är han ju, ja, han är ganske kön,  
lit för plump och för massiv,  
men han kan ellers nock gå an,  
solid, pass på, han blir bestämt i äkte stand.

To och to i rar,  
se vor paent de följes ad,  
de gyllne styckers huer,  
smyøkt i solen luer.  
Brudens far och mor  
kommer där så visst jej tror.  
Den gamle bästa fader  
ung sig föler ader,  
tänker på den gång,  
när de samme kloøkor klång  
då de ringde för ham och hans hustru kär,  
änmu så rörlig och rask hon går,  
stolt och rank trots sine vide hår.

2260

LUNDS UNIVERSITETS  
FOLKMINNESARKIV

6

Barnebörn, ja, se de e hans placer,  
i dag så smückt han ler,  
han ler för de han ved,  
där snart blir hopp om fler.  
Och, där ha vi brudgummens fader,  
ja, det ser man strax,  
att han har hus och går,  
därför näsan litt i väret står,  
röd den är, icke litt så men  
klarli viser den  
han är av Bachus bestämt en gammal vän.

Allt är nu förbi  
och den hele ceremoni,  
hör vor kirkens klockor ringer,  
smukke ønsker bringer  
parets hele slägt,  
och se där, den lille knekt,  
se på tårna han står  
och gratulerar paent.  
Nu hemåt går det  
och i spessen, ser man  
Per Däng i sine bäste klär,  
ja, se där, ja, det var riktigt stort  
där står en äreport,  
och me en vers som skolemestern själv har gjort.

2260

LUNDS UNIVERSITETS  
FOLKMINNESARKIV

Efter gammal skick  
får di välkomst me musick,  
hör vor lansbymusikanter  
gnider lös, minnsanter  
om de e litt falsk  
här e ingen musikalsk,  
han har lov till att spela  
i en vaer en dur  
nu raskt ti bords  
här e ingen nöd,  
fläskestei och dejlig risengröd,  
äbleskivor, ja, en bataljon,  
nu e där diskussion,  
om vem som spisse kan  
den störste portion.

Hör nu hele män,  
hör te skolemesteren,  
han har rest sej opp på boret,  
rymmer sej, tar oret  
önsker paret hell  
och te sist va tror ni väll,  
jo, en rekryt av de små  
innan nästa år,  
Se, bruden rödmer,  
hon blir ganske flad.  
Skolemester var då <sup>roligt</sup> grau /grov/  
Tilten roper: "Ja visst nu i vill  
e loen laved till,  
så ska vi ha en sextur  
och en tre-mansdrill.

Svejtrin och forkehrt  
var en dans de har probert,  
och när de nu blir skilda,  
så går man hem frå gilled,  
sloeket blir vaert lys,  
nej se, där brinner ett, var tyst,  
de e visst hos det nygifta unge par,  
Ännu ett hurra! hör man sänner dem  
ett riktigt danskt  
ja, ett me fyn och kläm.  
Allt blir stille, se nu lyset bratt,  
blir sloeken, så godnatt,  
godnatt, godnatt, godnatt, godnatt, god rolig natt.

---

2260

9.  
LUNDS UNIVERSITETS  
FOLKMINNESARKIV

Jag är så ung min blod så het...

Jag är så ung min blod så het  
jag är blott nitton år  
och bättre ~~je~~ än kyssar vet,  
men kyssar aldrig får.  
Om flickan hon är än så kär,  
så tror jag att förgjort det är,  
ty jag må längta aldrig så,  
men kyssar får jag ej ändå.

Vår grannes flicka är så god,  
så vacker som en dag,  
och härömdan jag fatta mod  
och famtog henne jag.  
Men ack, uti dess förkläband  
en knappnål stack mig i min hand  
och jag skrek till, ty blod kom ut  
och med vår kyssning blev det slut.

En dag jag i min oskuld satt  
strax utanför dess dörr,  
dess sköna händer jag fick fatt  
och ville nu som förr.  
Men hastigt framkom hennes far,  
som bakom dörren osedd var,  
och slutet blev precis som nyss,  
att jag fick vandra utan kyss.

2260

LUNDS UNIVERSITETS  
FOLKMINNESARKIV

10

En dag vid sjön jag henne såg,  
hon var så öm, så varm,  
om kyssen bad jag och strax låg,  
omkring min hals dess arm.  
Hon spetsade sin rosenmun,  
men frankom faderns arge hund,  
han rasande mig i benet bet,  
och kyssen glömdes av förtret.

Då jag gick där förbi i går,  
"hon sakta sade mig,"  
"Om kväll mitt fönster öppet står  
och då jag väntar dig."  
"Jag kommer," kär och full av hopp  
mot väggen reser stegen opp,  
men den brast undan mitt itu,  
och kyss fick jag ej heller nu.

Och så det alltid med mig går,  
visst är jag glad och ung,  
men om jag inga kyssar får,  
då blir min levnad tung.  
Och I som har mitt öde sport,  
vad har jag stackars gosse gjort,  
att ingen vill förbarma sig  
och vara god och kyssa mig.

---